

Cap. XVII. Tm. (1) Episcopus compelli fideicommissarios, seu executorum testamenti ad exequendas pias voluntates defunctorum; etiam si testator hoc interdixisset.
Cap. XVIII. Raynaldus. (2) Filius rogatus restituere hereditatem; detrahit tertiam jure naturæ, & quartam trebellanicam: in quibus potest legata relinquere, hæredes instituire, & penam imponere.
Cap. XIX. Joannes. (3) Executor testamentarius, qui suscepit illud officium, exequi compellitur.
Cap. XX. Da his. (4) Canonica portio non solvitur de legatis Ecclesiæ, alique pio loco factis pro ipsius ornatu, fabrica, luminariis, anniversario, septimo, vigesimo, trigesimo die; sive aliis ad perpetuum cultum divinum, nisi sint in fraudem.
IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. XI. continetur II. Capitula.
Cap. I. Si pater. (5) In fideicommissariis constitutionibus locum habet quartarum deductio: in directis non: & substitutiones interpretari debemus directas; dummodo convenienter verbis, & personis institutis.
Cap. II. Religiosus. (6) Superior potest consentire religiosis deputari exequutoribus.
Cap. III. Religiosus. (7) Ordinarius loci rationem exigit Religiosis etiam exemptis, de testamentorum executione, quas gesserunt, & circa id delinquentes punit.

DE SUCCESSIONIBUS AB INTESTATO.

TITULUS XXVII. continens III. Capitula.
Cap. I. Sed hoc. (8) Clericus bona propria dare potest, cui vult: sed si decedat intestatus, & non habet confanguineos, succedit Ecclesia.
Cap. II. Sancto. (9) Si olim servus, Presbyter factus intestatus decedat; ejus bona dividuntur in quatuor partes, quarum una assignatur Episcopo, altera Ecclesiæ, tertia pauperibus, quarta parentibus, si fuerint capaces, alias Episcopus eam in ulum Ecclesiæ convertit.
Cap. III. Cum dilectus. (10) Valet testamentum ad pias causas conditum per verba enunciativa, etiam propter aliud prolata; quamquam successio, seu testatio veniat ad exclusionem alterius Ecclesiæ. Vel sic. Per unum restem de veritate, & per confessionem etiam incidenter factam, probatur oblatio, etiam quoad effectum consequendi bona oblata.

DE SEPULTURIS.

TITULUS XXVIII. continens XIV. Capitula.
Cap. I. Nec infirma. (11) Decedens intestatus, sepelitur in sepulchro majorum; vel ubi eligitur sepultura: parochialis tamen Ecclesia habebit canonicam portionem ejus, quod relinquere Ecclesiæ sepultura.
Cap. II. Relatum. (12) Qui convertitur ad monasterium, medietatem bonorum, quæ pro anima sua disposuit, tenetur relinquere Ecclesiæ parochiali.
Cap. III. Fraternalitatem. (13) Non potest quis, relicto majorum sepulchro, eligere sibi sepulturam in Ecclesia, quæ de jure, vel ex privilegio non habet jus sepeliendi.
Cap. IV. De his. (14) Si quis in agitudine, de quæ-

(1) Greg. IX. Novus, Episc.
(2) Item.
(3) Item.
(4) Item.
(5) Item.
(6) Item.
(7) Item.
(8) Item.
(9) Item.
(10) Item.
(11) Item.
(12) Item.
(13) Item.
(14) Item.

cedit, offert se, & sua monasterio, Ecclesia parochialis habet inde canonicam portionem: ferens si in sepulchro.
Cap. V. Ex parte. (15) Sepelientes parochianum alienum, coguntur restituere corpus, & quæ ratione ipsius obtulerunt.
Cap. VI. Cum hierum. (16) Summa in sup.
Cap. VII. De uxore. (17) Muller nupta libere potest sibi eligere sepulturam.
Cap. VIII. Cum sup. (18) Si parochianus Ecclesiæ cathedralis alibi sepelitur, de ipsius funeralibus, seu relictis Ecclesiæ sepulture debetur quarta capitulo Ecclesiæ cathedralis.
Cap. IX. Gestificari. (19) In quantitate canonicæ, quæ debetur Ecclesiæ parochiali, statur loci consuetudini.
Cap. X. In nostra. (20) Privilegii ius jure funerandi sepelire possunt illos, qui apud eos eligunt sepulturam; solvendo tamen canonicam portionem Ecclesiæ parochiali. Si vero alios sepelitur, tenentur restituere quidquid occasione funeris receperunt.
Cap. XI. Ex parte. (21) Casualiter mortuus non debet privari Ecclesiastica sepultura.
Cap. XII. Sacris. (22) Si offa excommunicatorum sunt sepulta in Ecclesiastico cimiterio, & dilectum possunt, debent exhumari, & proijci: alias secus.
Cap. XIII. Abolenda. (23) Terra cæmeteriata pro sepultura fodienda vendi non debet.
Cap. XIV. Parochiano. (24) Excommunicatus, qui per suum Presbyterum fuit absolutus in morte, in cæmeterio sepeliri debet; & ad satisfaciendum coguntur hæredes.

IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. XII. continetur V. Capitula.
Cap. I. Animarum. (25) Hic prohibetur pactum de sepultura eligenda. Non obstante pacto de ea eligenda, vel electa non mutanda, sepeliendus est quis, ubi alias erat de jure sepeliendus; & alias sepultus, cum omnibus sepulture obventionibus restituendus est; alias poena incurritur hic contenta.
Cap. II. Cum quis. (26) Ecclesiæ dimisse (intelligit, ubi est sepultura majorum) non debetur canonica portio, sed parochialis, & pluribus, si sint plures.
Cap. III. Quoad portionem solvendam parochiali vide Trident. sess. 25. cap. 15. de ref. Quoad divisionem inter parochiales, si sint plures, quod potest contingere, cum quis duo domicilia equaliter inhabitaret. V. G. per sex menses in uno, & per sex alios in altero est in variis observationibus etiam in Urbe, ut in statuto Cleri Rom. c. 3. §. 19. quæ tamen aequalitas non mathematicæ, sed moraliter intelligi debet; ut ibid. explicatur.
Cap. IV. In rebus præcipuis parochiæ, ut interrogans plebem, an alienus parochianus sit in Ecclesia, qui proprio contempto parochio, veli ibi missam audire, & si inveniantur officiani ab Ecclesia, tunc tamen præcepto derogatum & medium ex contraria consuetudine, sed etiam ex Constit. Leon. X. Intelleximus 13. Novemb. 1517. quæ declaratur satisfacere parochianum præcepto audientis missam extra parochiam, non contempto proprio parochio. Idem statuit Clem. VIII. Constit. Significatum 1592. cum eadem conditione Bened. XIV. de Synod. Dioc. edit. an. 1755. lib. II. cap. 14. n. 9. notat nomine contemptus intelligendum esse aliquem aliquid alium ab auditione sacri extra parochiam, quo quis sine expresso, sive tacite se a proprio parochio aversum offendit.

(1) Item.
(2) Item.
(3) Item.
(4) Item.
(5) Item.
(6) Item.
(7) Item.
(8) Item.
(9) Item.
(10) Item.
(11) Item.
(12) Item.
(13) Item.
(14) Item.
(15) Item.
(16) Item.
(17) Item.
(18) Item.
(19) Item.
(20) Item.
(21) Item.
(22) Item.
(23) Item.
(24) Item.
(25) Item.
(26) Item.

Cap. III. Nullus. (10) Episcopus parochianum alterius sine ipsius licentia ordinare non potest; nec eum aliter judicare.
Cap. IV. Super. (11) Fines parochiarum, de quibus constat, vel finibus coherentia præscribi non possunt.
Cap. V. Significavit. (12) Si parochianus seu dicecesanus domicilium transferat, primus Prædictus in eo Jura episcopalia, seu dicecesana sibi non vendicat: decimæ tamen prædiales illius parochiæ ei debentur, nisi alteri debeantur ex consuetudine.
Cap. VI. Multiplici. (15) Compositio super decimis non tollitur per privilegium sequens, si de illa mentionem non facit.
Cap. VII. Commisum. (16) Monachi tenentur solvere decimas prædiales de prædiis noviter cultis, de quibus decimæ prius solvebantur.
Cap. VIII. Dilecti. (20) Privilegii super decimis non solvendi de iis prædiis, quæ ab aliis conducunt, decimam solvere tenentur.
Cap. IX. Suspendit. (21) Revocatur privilegium de non solvendi decimis, si ex post facto incipit enormiter nocivum esse.
Cap. X. Ex parte. (22) Cisterciensis, Templarii, & Hospitalarii decimam prædiorum suorum, quæ propriis manibus, aut stampibus excolunt, solvere non tenentur: alii vero Religiosi non solvunt decimas de hortis, & nutrimentis animalium, nec de novalibus, quæ propriis manibus, ac fumpibus excolunt.
Cap. XI. Licet. (23) Privilegium super decimis laborum non extenditur ad terras, quæ aliis traduntur excolenda.
Cap. XII. Ad audientiam. (24) Privilegium super decimis laborum etiam ea, quæ non sunt novalia, comprehendit.
Cap. XIII. Quoniam. (25) Decimæ novallium debentur Ecclesiæ, in cuius parochia surgunt; si vero non sint in certa parochia, debentur Dicecesano, qui potest sibi retinere, vel alteri Ecclesiæ concedere.
Cap. XIV. Parochiano. (26) Decimæ possunt exigi quasi debitum.
Cap. XV. Ad hoc. (27) Decima laico jure hereditario concedi non potest.
Cap. XVI. De terra. (28) Judæi coguntur prædiales decimas solvere, aut prædia dimittere.
Cap. XVII. Quamvis. (29) Decimæ, vel oblationes Ecclesiæ laicis concedi non possunt; & Prælati contrafaciens est puniendus.
Cap. XVIII. Cum sit. (30) Statur consuetudini, an colonus solvat decimam Ecclesiæ, in cuius parochia habet prædia, an Ecclesiæ, ubi audit divina, & percipit ecclesiastica Sacramenta.
Cap. XIX. Prohibemus. (31) Non potest laicus transferre decimam in alium laicum, etiam si cum titulo illam possideat.
Cap. XX. Ad Apostolica. (32) Decima personalis debetur Ecclesiæ, ubi quis percipit sacramenta; licet alicubi lucrum contigerit. In prædiali vero statur consuetudini, si in aliena parochia colonus prædium coluit.

DE DECIMIS, PRIMITIIS, ET OBLIGATIONIBUS.

TITULUS XXX. continens XXXV. Capitula.
Cap. I. Decimam. (13) Expressit quatuor genera decimarum, quæ ex veteri lege debebantur.
Cap. II. Novam. (14) Circa hoc cap. vide in Auctoritate hoc est. tit. n. 5. & correlationem Elencho I. numero XXXVI.
Cap. III. Ex multiplici. (15) Compositio super decimis non tollitur per privilegium sequens, si de illa mentionem non facit.
Cap. IV. Commisum. (16) Monachi tenentur solvere decimas prædiales de prædiis noviter cultis, de quibus decimæ prius solvebantur.
Cap. V. Per veniens. (17) Per excommunicationem compellitur quis ad solvendas decimas de molendinis, piscariis, fano, & lana, si vigeat consuetudo.
Cap. VI. Nuncios. (18) Sumatur ut præcedit.
Cap. VII. Cum homines. (19) Decima fructuum, statim cum collecti sunt, solvi debet, non deductis expensis.
Cap. VIII. Dilecti. (20) Privilegii super decimis non solvendi de iis prædiis, quæ ab aliis conducunt, decimam solvere tenentur.
Cap. IX. Suspendit. (21) Revocatur privilegium de non solvendi decimis, si ex post facto incipit enormiter nocivum esse.
Cap. X. Ex parte. (22) Cisterciensis, Templarii, & Hospitalarii decimam prædiorum suorum, quæ propriis manibus, aut stampibus excolunt, solvere non tenentur: alii vero Religiosi non solvunt decimas de hortis, & nutrimentis animalium, nec de novalibus, quæ propriis manibus, ac fumpibus excolunt.
Cap. XI. Licet. (23) Privilegium super decimis laborum non extenditur ad terras, quæ aliis traduntur excolenda.
Cap. XII. Ad audientiam. (24) Privilegium super decimis laborum etiam ea, quæ non sunt novalia, comprehendit.
Cap. XIII. Quoniam. (25) Decimæ novallium debentur Ecclesiæ, in cuius parochia surgunt; si vero non sint in certa parochia, debentur Dicecesano, qui potest sibi retinere, vel alteri Ecclesiæ concedere.
Cap. XIV. Parochiano. (26) Decimæ possunt exigi quasi debitum.
Cap. XV. Ad hoc. (27) Decima laico jure hereditario concedi non potest.
Cap. XVI. De terra. (28) Judæi coguntur prædiales decimas solvere, aut prædia dimittere.
Cap. XVII. Quamvis. (29) Decimæ, vel oblationes Ecclesiæ laicis concedi non possunt; & Prælati contrafaciens est puniendus.
Cap. XVIII. Cum sit. (30) Statur consuetudini, an colonus solvat decimam Ecclesiæ, in cuius parochia habet prædia, an Ecclesiæ, ubi audit divina, & percipit ecclesiastica Sacramenta.
Cap. XIX. Prohibemus. (31) Non potest laicus transferre decimam in alium laicum, etiam si cum titulo illam possideat.
Cap. XX. Ad Apostolica. (32) Decima personalis debetur Ecclesiæ, ubi quis percipit sacramenta; licet alicubi lucrum contigerit. In prædiali vero statur consuetudini, si in aliena parochia colonus prædium coluit.

Cap. XXI.

(10) Hadr. Papa.
(11) Urb. III. Prior, de Novalesio, & de Viget.
(12) Clem. III.
(13) Item.
(14) Item.
(15) Item.
(16) Item.
(17) Item.
(18) Item.
(19) Item.
(20) Item.
(21) Item.
(22) Item.
(23) Item.
(24) Item.
(25) Item.
(26) Item.
(27) Item.
(28) Item.
(29) Item.
(30) Item.
(31) Item.
(32) Item.

DE PAROCHIA, ET ALIENIS PAROCHIANIS.

TITULUS XXIX. continens V. Capitula.
Cap. I. Si Episcopus. (8) Inter Episcopum substitutum Episcopopo hæretico, & ipsum Episcopum hæreticum revertitur, & ex dispensatione receptum, dividitur Episcopatus modo hic expresso.
Cap. II. Ut Dominicus. (9) Presbyteri parochiales dominici diebus, & festiviis parochianos alienos ad missam admittere non debent, si ex contemptu ad eorum Ecclesiam accedunt.
Cap. III. In rebus præcipuis parochiæ, ut interrogans plebem, an alienus parochianus sit in Ecclesia, qui proprio contempto parochio, veli ibi missam audire, & si inveniantur officiani ab Ecclesia, tunc tamen præcepto derogatum & medium ex contraria consuetudine, sed etiam ex Constit. Leon. X. Intelleximus 13. Novemb. 1517. quæ declaratur satisfacere parochianum præcepto audientis missam extra parochiam, non contempto proprio parochio. Idem statuit Clem. VIII. Constit. Significatum 1592. cum eadem conditione Bened. XIV. de Synod. Dioc. edit. an. 1755. lib. II. cap. 14. n. 9. notat nomine contemptus intelligendum esse aliquem aliquid alium ab auditione sacri extra parochiam, quo quis sine expresso, sive tacite se a proprio parochio aversum offendit.

pellitur intra certum tempus profiteri, vel adherere marito.
Hoc tempus, quod est duorum mensium, intelligendum est...

DE CONVERSIONE INFIDELIUM,

TITULUS XXXIII. continens II. Capitula.
Cap. I. Laudabilis. (15) Non potest quis illam habere in uxorem...

DE VOYO, ET VOTI REDEMPTIONE,

TITULUS XXXIV. continens XI. Capitula.
Cap. I. De p.agnationis. (17) Vota possunt elemosinis redimi...

- (1) Item G. Prior. & Fratibz S. Joann.
(2) Urb. III. Pater S. Erc.
(3) Cels. III.
(4) Item.
(5) Item.
(6) Innoc. III. Archiep. Pisan.

rinum, in his maxime, qui in puerili aetate vocerunt.
Cap. III. Literarum. (19) Solum propositum suscipiendi habitum religiosum non inducit...

IN EXTRAVAGANTIBUS JOANNIS XXII.

Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. VI.
Cap. unie. Aritica. (29) Votum per suspensionem sacri ordinis...

DE STATU MONACHORUM, ET CANONICORUM REGULARIUM.

TITULUS XXXV. continens VIII. Capitula.

- (19) Item M. Ab. de Passerden, vel Madford.
(20) Alex. III. Univers. Ab. Cister. Ord. per Angl.
(21) Honor. III. Strigon. Archiep.
(22) Item And. Daci Hong.

Cap. I. Theodosius. (1) Dicerent non debet molestare monasteria, praeterquam pro causa correctionis...
Cap. II. Monachi. (2) Monachi non debent poni singuli per parochias...

DE RELIGIOSIS DOMBUS, UT EPISCOPO SINT SUBJECTAE.

TITULUS XXXI. continens IX. Capitula.
Cap. I. Nona. (12) Si dubitatur in cuius Diocesi sit Basilica consecranda...

TITULUS XXXV. continens VIII. Capitula.

- (1) D. Greg. Fortun. Episc. Neapol.
(2) En Conc. Lat. sub Alex. III.
(3) Alex. III. Univers. Ab. & Convent. Cister. Ord.
(4) Clem. III.
(5) Innoc. III. Universal. Tit. S. Gab.

Vide correctionem Elencho II. n. CXIX. & ampliationem Elencho III. n. XXXII. & XXXIII.
Abbatibus Principibus secularibus ad fidelitatis sacramentum prestandum adstricti...

DE RELIGIOSIS DOMBUS, UT EPISCOPO SINT SUBJECTAE.

TITULUS XXXI. continens IX. Capitula.
Cap. I. Nona. (12) Si dubitatur in cuius Diocesi sit Basilica consecranda...

TITULUS XXXV. continens VIII. Capitula.

- (15) Clem. P. in Conc. Vien.
(16) Item ibidem.
(17) Innoc. Pontif.
(18) D. Greg. Agap. Abb.

Cap. VIII. Cum dilatus. (1) Monasterium subiectum est Episcopo, in cuius diocesi situm est, nisi probetur ex-empium.
Cap. IX. Ne minis. (2) Novam Religionem non licet constituitur sine auctoritate Papae nec in diversis monasteriis potest quis esse Abbas, vel Monachus.
IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. XVII. Cap. unie. Religio. (3) Non licet novum Ordinem, vel Religionem, aut habitum novae Relig. creare, & as- sumere, & revocantur Ordines Mendicantium per Pa- pam non approbati, creati post Concilium Lugdunen- se 1273.
Religiosi Mendicantes per Papam post dictum Conc. ap- probati, & instituti, non possunt aliquid ad professio- nem recipere, domum, vel locum de novo acquirere, nec acquirere sine licentia alienare, nec extraneis pre- dicare, confessiones eorum audire, vel ad sepulturam admittere. Contra factum non tenet, & contrarietas excommunicatus est.
Revocato Ordine Mendicantium Praedicatores, Minores, Eremitanos, & Carmelitas non comprehendit.
Existentes de Ordinibus revocatis, non collegialiter, sed sin- gulariter ad alios Ordines transire possunt.
IN CLEMENTINIS. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. XI. continentis II. Capitula.
Cap. I. Cum de quibusdam. (4) Mulieres statum Begui- natum sectantes, & de novo assumentes, ac Religiosi in hoc dantes consilium, vel favorem, ipso facto sunt excommunicati: statum tamen poenitentialis per hoc non interdicunt.
Cap. II. Quia consuevit. (5) Statut hospitalia reformari per Collatores ipsorum; & cogi Rectores eorum ad conservationem tenendam, & suorum jurium, & ad hos- pitalitatem tendendam: statum per locorum Ordinarios suppliciter defectum, vel negligentiam Collatorum, etiam circa exempta.
Praecipit hospitalia in beneficium non concedi, nisi in duo- bus casibus, & reprobat contrariam consuetudinem; submittens, quales esse debeant, quibus administratio ipsa committitur, & de ipsorum juramento, inventario, & ratione reddenda.
Declarat constitutionem non extendi ad hospitalia Religio- rum Militarum Ordinum.
Conservat antiquas consuetudines talium locorum circa di- vina officia, & Sacramenta.
IN EXTRAVAGANTIBUS JOANN. XXII. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. VII.
Cap. unie. Sancta. (6) Secta, & Religio Fratellorum, sive Beguinorum, qui se dicebant de tertio O. die B. Francis, cassatur, quoniam inter ceteros errores, Ec- clesiastica sacramenta despiciunt.
IN EXTRAVAGANTIBUS COMMUNIBUS. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. IX.
Cap. unie. Ratio. (7) Licet Beguinorum status sit per Clem. V. reprobatus, permissit tamen mulieribus fide dignis, quae nec sunt culpabiles, nec suspectae sub ha- bitu Beguinorum vivere; nec sunt tales per Ordinarios molestandae.
DE CAPELLIS MONACHORUM, ET ALIORUM RELIGIOSORUM.
TITULUS XXXVII. continens IV. Capitula.
Cap. I. In Ecclesia. (8) Ad curam monasterio subiectam non monachi, sed saeculares Clerici praeficiuntur, & Episcopi subiungunt.
Cap. II. Discretus. (9) Si Ecclesia non cathedralis vindicat sibi ius in alia Ecclesia, obtinebit solum quo ad ea, quae probant sibi deberi praescriptione, vel alio legitimo modo.
Cap. III. Ex parte. (10) In prioribus Monachorum non possunt singuli Monachi commorari, etiamsi super hoc habeant scriptum Apostolicum; nisi in illo fiat men- tio de Lateran. Conc. sub Alexandro III.

(1) Item Lucen. Ep. Ab. de Melon. & Peter. Jus. Archiep. Apsatis. (2) Item in Conc. Lat. (3) Greg. in Conc. Lugdun. (4) Clem. V. in Conc. Pien. (5) Item. (6) Item. XXII. Avin. (7) Item. (8) Urban. II. in Conc. Claramon. an. 1095. Hoc exp. apud Gon- zali. incip. Congregato. (9) Innoc. III. Archiep. &c. S. Car. de Urb. Transf. (10) Honor. III. Ep. Viterben.

Cap. IV. Ad antiquos. (11) Ordinarios compellit Ab- bates, ut Monachos a Prioratibus revocet ad claustrum, vel eis focios adiungat.
IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. XVIII.
Cap. unie. Praesbyteri. (12) Instituti in Ecclesiis Monachorum ad curam populi per Episcopum ad ipsorum praesentationem, per eundem, si causa subfit, sine de- stituendi.
Vide correctionem Elencho II. n. CXXII.

DE JURE PATRONATUS.

TITULUS XXXVIII. continens XXXI. Capitula.
Cap. I. Prelatum. (13) Si propter discordiam Patrono- rum Ecclesia caret administratore, cessatur in Ecclesia a Divinis; tolluntur reliqua, & officia clauduntur, si aliter sine scandalo Ecclesia providi non potest.
Cap. II. Quatuordecim. (14) Summarum ut supra.
Cap. III. Quoniam. (15) Si Patroni in praesentando dis- cordant; praefertur praesentatus a majori parte, si est idoneus; et si hoc sine scandalo fieri non potest, vel Patroni intra tempus debitum non praesentant, Episcopus ordinabit Ecclesiam.
Cap. IV. Praeterea. (16) Excommunicantur Patroni laici, qui Clericos institunt, & destituunt in Ecclesiis, etiam patronatis, vel bona ipsarum aliter administrant; & Clerici, qui institutionem laicorum recipiunt commu- nicationem priventur.
Cap. V. Quod autem. (17) Si Patronus laicus successivo praesentat duos, & secundus instituitur ab Episcopo, valet institutio. Patronus non potest Clerico, vel alie- ri Ecclesiae conferre Ecclesiam patronatam, vel alteri donare.
Cap. VI. Quia. (18) Comparans, vel emens ius patrona- tus, eo spoliarum debet. Vel sic: Qui emit ius patrona- tus, ut possit praesentare filium, vel nepotem, seu quem vult eo privari debet.
Cap. VII. Ex litteris. (19) Ius patronatus consistens in aliqua Universitate temporarium, transit cum ipsa Uni- versitate, licet hac transcat tantum quoad utile domi- nium, nisi ius patronatus specificum sit exceptum.
Cap. VIII. Illud. (20) Si Laicus Clerico, vel religioso loco concedit Ecclesiam sine consensu Episcopi; non obstante tali consecratione, qua non valet, ad ipsam Ec- clesiam, cum vocaverit, poterit praesentare, & eam al- teri Ecclesiae de consensu Episcopi poterit concedere.
Cap. IX. Quoniam. (21) Instituti in Ecclesiis patrona- tis, per novos Patronos mutari non possunt; nec vicel- situdines Ecclesiarum per eos fieri.
Cap. X. Cum laici. (22) Patronus Ecclesiam Clerico, inconsulto Episcopo, conferre non potest, & si con- tulerit, potest, hoc non obstante, ad Ecclesiam praesentare alium Rectorem ab Episcopo instituendum.
Cap. XI. Cura. (23) Religiosi sine Dioecesani consensu vindicare, vel retinere non possunt Ecclesias sibi con- cessas a laicis in iussum ius patronatus habentibus, nisi legitime praescriperint, vel postea Dioecesani con- senserint.
Cap. XII. Si vero. (24) Si Patroni Ecclesiae vacantis in- tra tempus a iure concessum non praesentant, Episcopus ordinabit Ecclesiam.
Cap. XIII. Cum secularibus. (25) Si ius patronatus Ecclesiae advenit ad exemptos, per hoc in nullo debet laedi ius episcopale.

Cap. XIV.

(11) Item Burdig. Episc. (12) Bonif. VIII. (13) Ex Conc. Atridivianen. (14) Ex Conc. Tribur. (15) Ex Conc. Later. sub Alex. III. (16) Ex eodem. (17) Alex. III. Ebor. Archiep. (18) Item Ebor. Episc. (19) Item H. Ebor. Ep. &c. (20) Item P. P. P. Episc. (21) Item eid. (22) Item Ebor. Archiep. (23) Item Ab. & Prior. & Clerici. Archiepiscopat. Eborac. (24) Item, vel Luc. III. Leman. Ep. iuxta Gonzal. (25) Item Hospit. & Temp.

Cap. XIV. Ex insinuacione. (1) Sine consensu Patroni non potest quis Ecclesiam occupare.
Cap. XV. Consuluit. (2) Non potest Patronus Ecclesiam sibi retinere, vel etiam alteri concedere propria auctoritate.
Cap. XVI. De iure. (3) Ius patronatus absolute vendi non potest.
Cap. XVII. Nullus. (4) Patronus non potest sine Episco- pi, vel Papae consensu etiam loco religioso conferre Ecclesiam decimas, vel aliquid spirituale.
Cap. XVIII. Significavit. (5) Si quis Episcopus in Ec- clesia alterius diocesis est Patronus, praesentatus ab eo debet admitti, si est idoneus.
Cap. XIX. Consultationibus. (6) Institutus ad praesentationem ejus, qui tunc ius patronatus Ecclesiae possidebat, removeri non debet; licet illud ius ab eo postmodum evincatur: sed si non possidebat, sed tantum credebat- ur esse Patronus.
Cap. XX. Suggestum. (7) Valet secunda concessio Ec- clesiae facta alteri Ecclesiae per Episcopum, & Patronum, non obstante priori facta per Patronum solum.
Cap. XXI. Relatum. (8) Ab officio, & beneficio remo- ventur, qui monitus non dimittit Ecclesiam sine consensu Episcopi concessam.
Cap. XXII. Eam te. (9) Si questio ius patronatus (Ec- clesiae) intra sex menses non terminatur a tempore vacationis, libere potest Episcopus sine praesentatione ibidem influere Rectorem.
Cap. XXIII. Praeterea. (10) Patronus ius patronatus prop- ria auctoritate alienare non potest; nec ab Ecclesia aliquid temporale exigere; nisi tempore fundationis a Dioecelano illud fuerit reservatum.
Cap. XXIV. Cum autem. (11) In pluribus successive praesentatis a Patrono laico Episcopo datur gratificatio, sed in praesentatis a persona Ecclesiastica, prior est primo praesentatus.
Cap. XXV. Nobis. (12) Ex constructione Ecclesiae facta de consensu Episcopi acquiritur ius patronatus. Patronus non eligit Praelatum in conventuali Ecclesia, sed in ca- pella sic, Patrono debetur processio honor, & ali- mentum ab Ecclesia, si vergat ad inopiam.
Cap. XXVI. Per nostras. (13) Patronus Ecclesiae vacan- tis, quamquam sit Clericus, ad eam se praesentare non potest.
Cap. XXVII. Cum propter. (14) Si questio ius patronatus inter Patronos non definitur intra quatuor menses, Episcopus ordinabit Ecclesiam sine praesentatione eorum- dem.
Cap. XXVIII. Cum dilectus. (15) Legatus de latere Ec- clesiae, cuius alia Ecclesia est Patrona collationi suae reservare potest, licet non vacet, & conferre, cum vacat.
Ex duobus praesentatis a Patrono laico potest superior in- fluere secundum.
Cap. XXIX. Passivus. (16) Si laicus Patronus duos suc- cessive praesentat, valet institutio de secundo, non ob- stante appellatione prius facta per primum. Episcopus tamen, qui malitiose primum repulit eadem in compe- tenti beneficio providere compellitur.
Cap. XXX. Possulisti. (17) Si ad praesentationem Recto- ris ad titulum Ecclesiae aliquid fuerit ordinatum, Patro- nus, qui non contentus, ad ipsam cum vacabit, poterit praesentare.
Cap. XXXI. Transmissa. (18) Patronus etiam Clericus Ecclesiam vacantem conferre non potest, et si contulit, potest nihilominus ad illam praesentare.

(1) Item. (2) Item Adriem. Ep. (3) Item. (4) Item. (5) Item Ab. S. Alb. (6) Item Ebor. Archiep. (7) Item. (8) Item. (9) Item. (10) Item. (11) Item. (12) Item. (13) Item. (14) Item. (15) Item. (16) Item. (17) Item. (18) Item.

IN SEXTO. Lib. III. sub eodem Titulo, & ibi tit. XIX.
Cap. unie. Si laicus. (19) Donatio ius patronatus laici facta loco Ecclesiastico, etiam sine consensu Episcopi tenet: non tamen praedictat iuri Episcopi.
Cap. II. Plures. (21) In plures haeredes unius ex pluri- bus patronis transit ius patronatus per filios.
IN CLEMENTINIS. Lib. III. sub eodem Titulo & ibi tit. XII. continentis II. Capitula.
Cap. I. Sanxitum. (22) Ecclesia fundanda debet pro do- te tribui mansus liber a quolibet servitio temporali, non tamen ab Ecclesiastico, sed si aliquid conferretur Ec- clesiae ultra mansum, tenetur Ecclesia ex eo solvere onera consueta.
Cap. II. Omnino. (23) Solutio tributi arguit subjectionem.
Cap. III. Scientes. (24) Non potest Episcopus novum censum imponere monasterio.
Cap. IV. Licet. (25) Coecus, & pauper ad collectas non tenentur.
Cap. V. Pervenit. (26) Petens censum, debet rationem exprimere, puta si non consistat de titulo, seu causa ipsius census, vel non elapsum sit tempus legitimum, quod iustum titulum praesumere licet.
Cap. VI. Cum Apostolicis. (27) Ponit numerum equorum, quos secum ducere possunt Praelati visitantes; & pro- hibet eis tunc uti venationibus, & sumptuosas epulas quazere.
Cap. VII. Prohibemus. (28) Novus census Ecclesiae im- poni nequit, nec antiquus augeri.
Cap. VIII. Praeterea. (29) Praelatus, seu rector Ecclesiae non potest, praesentum post mortem, Ecclesiam suam propria auctoritate constituitur censualem.
Cap. IX. Ecclesiae. (30) Episcopus Ecclesiae de manu laici per se erepta, non potest ob hoc censum imponere.
Cap. X. Innovamus. (31) Nova pedagia sine consensu Principis imponens, communicatione privat.
Cap. XI. Cum Clerici. (32) Qui per collusionem consti- tuit Ecclesiam censualem, illa privabitur.
Cap. XII. Ea qua. (33) Si collectores gravant Ecclesias, privari debent officio.
Cap. XIII. Significavit. (34) Qui recipit juramentum de novo censu imposito Ecclesiae perolvendo, compellitur juramentum abolvere.
Cap. XIV. Sapis. (35) Archiepiscopus visitans provin- ciam, etiam a monasteriis provinciae procurari debet.
Cap. XV. Gravus. (36) Patroni etiam Clerici novum cen- sum Ecclesiae imponere non possunt, nec veterem au- gere. Et si super hoc iuramenta, vel cautiones exegerunt, coguntur abolvere.
Cap. XVI. Quanto. (37) Loquens de onere imposito a Funda-

(19) Bonif. VIII. (20) Clem. V. in Conc. Pien. (21) Item. (22) Ex Conc. Atridivianen. seu VVomatien. (23) Ex Ep. 13. D. P. ad Rom. (24) D. Greg. Steph. Cornlar. (25) Item Constantin. Ep. (26) Pasch. H. Comis. Matib. (27) Ex Conc. Lat. sub Innoc. III. (28) Ex eodem sub Alex. III. (29) Alex. III. P. P. Episc. (30) Item Caruar. Episc. (31) Item. (32) Item Cantuar. Archiep. (33) Item. (34) Luc. III. (35) Item Remanum. Episc. (36) Clem. III. (37) Innoc. III. Ab. & Caruar. Billeriv.

